

motore monitus fuit ut acta horum conficeret. Dein per Promotorem Metropolita omnes certiores fecit se nuntium telegraphicum ab Eñno Card. D. Mariano Rampolla, SS. Domini N. Leonis XIII Status Secretario accepisse, per quem significabatur Sñum libenter concessisse Benedictionem Apostolicam pro Concilio inito facultatemque facere ut Papalem benedictionem in ultima Concilii sessione elargiretur Metropolita. Excñus ac Rñus D. D. Visitator Apostolicus a Metropolita invitatus ut Concilio interesset significavit se ab hoc prohiberi multis curis sui muneris.

Acta II sessionis sollemnis die 20 Septembris.

In Sacra Metropolitana Ecclesia hora 8 matutina conveniunt Rñi Episcopi et Synodales. Sacrum sollemne litavit Rñus Episcopus Jalapensis. Sacro peracto, e suggestu concionem ad populum habuit Episc. Chilapensis, pluviali indutus et mitram ferens. Haec ferme sunt quae dixit: Ostendit in primis huius Concilii celebrationem, ad opus eximium in Ecclesia et ad mores corrigendos, ad ecclesiasticam disciplinam restabiliendam, initam fuisse sub auspiciis Bñae Virginis de Guadalupe: quia ipsa postquam corona aurea fuisset circumornata S. Pontificis nomine, viam stravit ad hoc Concilium celebrandum. Multa equidem in eo ad laudem Dei et commodum animarum tractata, quae non opus est referre, sed de aliquo inibi sancito libet loquendum, nimirum de Sacris Missionibus fovendis in hac Nostra Republica; Excellentiam Catholicarum Missionum in primis ostendit ex eo quod Christo Domino in deliciis fuissent, cum in terris versaretur. Utilitatem ex ipsis perceptam ex ipsis a populo Christiano, ut ostenderet, aliquid ex transactis saeculis lustravit; nimirum ex quinto, octavo et decimosexto; nempe ea per summa capita retulit, quae Missionarii in bonum Nordicarum Gentium, in Anglia, Suevia, Slavia et alibi peregerunt. Sed praecipue retulit quae hic peregerunt Missionarii, in nostra hac Republica. Nunc vero, iam hic instituto Collegio Missionariorum, oportet omnino ut omnium auxiliis coadiuvetur. Post concionem cetera ex ritu praescripta peracta sunt. Hinc omnes perrexerunt ad Aulam Capitularem, ubi lecta sollemniter

fuere decreta omnia primae partis Conc. Assensum Episcoporum exquisitum a Secretario fuit; et omnes consentientes in omnibus fuere. Post haec omnes reversi sunt ad Altare Maius: Secretarius, post PP. approbationem, legit decretum indicens proximam futuram sessionem sollemnem. Dein Metropolita sollemnem benedictionem impertitus est.

Acta III sessionis sollemnis die 4 Octobris.

In sancta Metropolit. Ecclesia hora 8 matutina conveniunt Rñi Episcopi et Synodales. Hoc anno praedicto die celebrabatur Solemnitas Rosarii B. V. Mariae, et erat Dominica 19 post Pentecostem: Sacrum sollemne litavit Rñus Episcopus Chilapensis. Eo peracto et Psalmo, Evangelio ac ceteris expletis, e suggestu concionem populo adstante habuit Rñus Episcopus Tabasquensis. Textum adhibuit hunc, « Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo et in Ecclesia » Sermo versatus est circa excellentiam Matrimonii Christiani, circa obligationes sanctissimas coniugum, circa vigilantiam parentum adhibendam in tuendis antequam matrimonium celebretur iuribus tum religiosis tum civilibus praesertim sponsae. Germanam doctrinam exposuit de origine, natura et aliis huius sacramenti: loquutus etiam fuit de civili caeremonia quae matrimonium civile vocatur. Post concionem omnes processionaliter de more ad Aulam Capitularem perrexerunt ut lectio haberetur sollemnis decretorum quae ex duabus sectionibus II partis huius Concilii discussa et approbata fuerant. *Placet* Patrum solemniter emisso, omnes ad altare maius reversi sunt, ibique Metropolita per Secretarium sequentem sessionem indixit in diem 12 Octobris anniversariam sollemnis Coronationis B. V. Mariae de Guadalupe, in eius perinsigni Collegiata, ac sollemnem benedictionem iuxta ritum et morem omnibus impertitus est, ac omnes in pace discesserunt.

Acta IV sessionis sollemnis die 12 Octobris.

Quandoquidem hac die recurrat anniversaria dies qua huius Reip. Mexicanae populo plaudente percelebris atque mira B. V.

Mariae Guadalupensis Imago aurea corona Summi Pontificis nomine sollemni ritu fuerat redimita, hinc Patribus placuit faustissima hac recurrente die, sollemnem habere Concilii sessionem in ipsa Collegiata Guadalupensi, eo vel magis quod aliqui ita eiusdem Imaginis cultum et traditionem impetere aggressi sunt, ut nihil amplius in votis habeant quam religionem Mexicanorum erga tantam Patronam delere. Templum perinsigne a maioribus extractum in praesentiarum vero perbelle et magnifice instauratum replebat ingens multitudo populi. Patres et ceteri synodales processionaliter incesserunt per mediam Ecclesiam usque ad altare maius. Metropolitana postquam Sacrum sollemni ritu celebravit, Antiphonam *Exaudi Domine* intonavit, et Psalmum *Salvum me fac* schola decantavit. Post Evangelium Episcopus Chilapensis concionem ad populum habuit e suggestu: in ea vero eleganti sermone demonstravit fundamenta solidissima quibus et nostra et maiorum devotio erga B. V. Mariam Guadalupensem innitur. Finita concione omnes processionaliter perrexerunt ad Cappellam ubi asservari solet SS. Sacramentum, ibique a Secretario perlecta fuerunt decreta omnia II sectionis secundae partis, necnon decreta quae de cultu B. V. Mariae de Guadalupe agebant. Solitis coeremoniis PP. declararunt decreta ibi lecta sibi placere: indicta fuit deinde proxima sessio sollemnis in diem 25 Octobris, quae est Dominica 22 post Pentecosten. Denique sollemnem benedictionem Metropolitana impertivit.

Acta V sessionis sollemnis die 25 Octobris.

Omnibus de more in Ecclesiam Cathedralem convenientibus sacrum sollemne celebravit Rñus Episcopus Cuernavacensis. Post Antiphonam, Psalmum et Evangelium, Metropolitana intonavit *Veni Creator*. Deinde R. D. Episcopus Veracruzensis seu Ialapensis concionem habuit in qua postquam nonnulla attigit de gravissimo Episcoporum officio, demonstravit magnam et specialem curam habendam de indis: inter media vero quae Patrum sapientia ac consilio excogitanda erant ad indorum culturam et christianam institutionem, non spernenda certe erant haec, Sacerdotum ferventiorum missiones permanentes et insti-

tutio scholarum speciatim pro ipsis indis, et praesertim pro puellis, in quibus linguam hispanicam ita edoceantur ut eam aeque calleant ac vernaculam. Expleta concione omnes in aulam Capitularem perrexerunt processionaliter, ibique a Secretariis legenda erant decreta quae duas sectiones III partis comprehendunt: quia nimis vero protraheretur lectio omnium decretorum quae parata erant, relicta est lectio aliquorum pro feria VI proxime sequenti. Omnes PP. de more decreta omnia approbaverunt per *placet* sollemniter emissum. Deinceps Metropolitana ad altare maius benedictionem sollemniter impertivit.

*Acta solemniū exequiarum pro Episc. defunctis,
feria VI post Dominicam 22 post Pentecosten,
quae incidit in diem 30 Octobris.*

Hora 8 matutina omnes Cathedralem Ecclesiam convenerunt: expleto Officio Defunctorum Missam solemnem celebravit Rñus Episcopus Tulancingensis. Post Missam Rñus Episcopus Potosiensis funebrem orationem habuit in qua virtutes celebravit omnium Episcoporum defunctorum, a IV Concilio Mexicano celebrato usque ad praesens, praesertim vero aggressus est laudes eorum, tum ob divitiarum et honorum contemptum, qui semper in eis elluxit; tum ob munus pacificatorum quo functi sunt perdurantibus tot dissidiis, bellis animorumque contentionibus. Expleta missa processionaliter omnes PP. et Synodales in aulam Capitularem se contulerunt, ibique per Secretarios Concilii lecta fuerunt decreta ex IV et V parte Concilii, item decreta quae in suspenso manserant quoad primae dignitatis, aliarum dignitatum, canonicatum ac praebendarum provisionem, necnon titulus ultimus Concilii de eius decretis. Omnia et singula patribus placuerunt. Dictis precibus gratiarum actionis, omnes dimissi sunt.

*Acta VI sessionis sollemnis, quae postrema extitit,
die 1 Novembris in Festo Omnium Sanctorum.*

Huic sessioni interfuit Excñus et Rñus D. Visitator Apostolicus. Processionaliter omnes incesserunt totam ecclesiam Cathe-

dralem percurrentes usque ad altare maius. Sacrum sollemni ritu celebravit Rñus Metropolita.

Finata missa ipse Metropolita intonavit Antiphonam, schola prosequente et cantante Psalmum. Dictis orationibus et cantato per Diaconum Evangelio, Metropolita intonavit Hymnum *Veni Creator*. Expleto Hymno, Promotor instavit promulgari decretum « De Testibus Synodalibus », quod de mandato Metropolitanae Secretarius legit. Promotor iterum instavit ut promulgaretur decretum « De subscribenda Synodo »: lecto decreto per Secretarium, singuli PP. accesserunt ad altare ibique decretis subscripserunt. Ad instantiam Promotoris promulgatum etiam fuit decretum « De indictione futuri Concilii » necnon et « De huius Concilii conclusione ».

Decretum de Testibus Synodalibus.

Prosper Maria Alarcon et Sanchez de la Barquera, Dei et Apostolicae Sedis gratia Archiepiscopus et Metropolita. — Libenter obsequentes antiquae Synodorum provincialium consuetudini, vi cuius, ex unaquaque Provinciae Dioecesi duo saltem seliguntur ecclesiastici viri, doctrina et probitate conspicui qui munere synodaliu[m] testium rite fungantur; sollemni hoc decreto de assensu Rñorum Patrum in testes synodales eligimus et rite electos palam declaramus: pro Archidioecesi Mexicana R. D. Provisorem Canonicum D. Ambrosium Lara et R. D. Canonicum D. Gerardum Herrera. Pro dioecesi de Chilapa: R. D. Petrum Moctezuma, Curiae Cancellarium, et R. D. Gavinum Acevedo. Pro dioecesi de Tulancingo: R. D. Archidiaconum Ausentium Herrera et R. D. Iosephum E. Spindola, Curiae Cancellarium. Pro dioecesi de Cuernavaca: R. D. Iosephum M. Vargas y Porras et R. D. Iosephum Guadalupe Gonzalez. Pro dioecesi de Veracruz R. D. Canonicum Franciscum Correa y Diaz et R. D. Canonicum Mutium a I. Arriaga. Pro dioecesi Angelopolitana: R. D. Archidiacon. Guadalupe Torres, et R. D. Canonicum Lic. Ioannem N. Guarnero. Horum testium erit ea qua par est diligentia animadvertere an in sua quisque dioecesi aliquid adhuc deprehendat corrigendum vel emendandum; inspicere etiam an minus provisum in aliquibus fuerit per huius

Concilii statuta: quae omnia ad nos et comprovinciales nostros in proximo Synodo significabunt. Episcopi vero singuli suos testes uberius instruent de commisso muneris officii. Ut arctuis vero hac obligatione gravissima testes synodales devinciantur, heic praesentes solemniter vocamus ut ad requisitum iuramentum praestandum accedant. — Datum Mexici etc.

Post lectum hoc decretum Rñi Dñi Canonici Ambrosius Lara, Gerardus Herrera et Franciscus Correa y Diaz forma consueta iuramentum praestiterunt.

Decretum de Synodo subscribenda et eadem interpretanda.

Prosper Maria etc. — Cum Rñi Fratres Coepiscopi in sessionibus publicis, quas Deo adiuvante celebravimus, omnibus et singulis decretis rite promulgatis assensum praebuerint: Metropolitanici nostri officii est authenticum assensus praestiti urgere testimonium, idcirco metropolitana nostra auctoritate Rños huius Synodi Confratres Episcopos provocamus ut una nobiscum ad altare accedentes omnibus et singulis subscribant quae collatis fraternis consiliis in Domino decernere existimavimus. Si quod autem dubium emerit in huius Synodi statutis interpretandis, de consensu omnium Rñorum Patrum decernimus ad Metropolitanam recurrendum esse pro legitima interpretatione usque ad concilium provinciale proximum, salva tamen et integra auctoritate Ecclesiae Romanae, cui omnia et singula huius Concilii acta et decreta ea qua par est reverentia libenter subiicimus interpretanda, emendanda et prout in Domino visum fuerit confirmanda. — Datum Mexici etc.

Decretum de futuro Concilio Provinciali.

Prosper Maria etc. — Provincialia Concilia consueverunt sub fine cuiusque synodi proxime sequentem indicere: de assensu igitur Rñorum Fratrum Comprovincialium nostrorum, vi specialis privilegii a S. Sede Episcopis harum regionum concessi, decernimus proximum subsequens Concilium anno 1908 habendum esse, qui terminus libere contrahi possit si rerum adiuncta aliud expostulaverint. — Datum Mexici etc.

Decretum de Concilio finiendo.

Prosper Maria etc. — Quum Deo adiuvante ea omnia absol-
verimus quae in hoc Provinciali Concilio pertractare nobis mens
fuit; de assensu Rm̄orum Fratrum decernimus et statuimus huic
Concilio iam finem fieri et de facto finem iam factum esse. —
Datum Mexici etc.

Post lectionem decreti de Concilio finiendo, Metropolita se-
quentem orationem habuit:

Venerabiles Antistites, Filii Dilectissimi.

Si quod umquam, venerabiles Antistites, vestris la-
boribus vigiliisque in vinea Domini exantlatis, solamen
fessi studuistis, procul dubio praesens haec dies, omnium
laetissima adeo omnium vestrum corda alacritate per-
fundet, ut, aerumnas moeroresque pastoralis officii
vestri penitus oblivioni mandandas esse censeatis. Quid
enim hoc dulcius magisque iucundum? Longa enim
porrecta dierum serie in hac urbe principe, ceteris
omnibus curis posthabitis toti in hoc unum incubuistis,
ut vestra opera et labore disciplinae ecclesiasticae leges
restabilirentur, mores omnium corrigerentur, atque Ec-
clesiasticae huius Provinciae bono provideretur. Ho-
dierna autem dies, quam nulla aetas fastis nostris est
obliteratura, finem hisce omnibus imposuit; sicque vos
omnes, venerabiles fratres, propositam metam, multo
sudore et algore attigistis. Ex hoc autem quam ma-
ximas Deo miseranti grates perfundere licet; quum
nobis sperare detur fore ut tot malis hisce nostris tem-
poribus irruentibus oppugnaculum posuerimus ipsaque
Religionis vincula arctiori nexu devinxerimus.

Sed enim in conspectu omnium vestrum adest ma-
lorum omnium interminabilis turba, quae humano ge-
neri ruinam excidiumque portendit. Supremarum veri-
tatum, quibus tamquam fundamentis humanae societatis
status continetur, subversio ubique gentium protrahitur.
Ingeniorum protervia a teneris annis, paternae ac cuius-
cumque alterius potestatis impatiens ubique grassatur.
Dissidiorum studium, unde intestinae concertationes,
saeva et cruenta bella, contemptus legum, quae mores
instruunt iustitiamque tutantur, omnium animos acuit.
Ad haec accedit fluxarum rerum inexplebilis cupidi-
tas, aeternarumque ea oblivio, quae Deum ipsum ac
Christum eius, Religionemque ipsam in contemptum
ponit. Quid mirum igitur si passim bonorum publico-
rum administratio pessumdetur, effundatur atque inter-
vertatur? Lugenda etiam ex hoc eorum impudentia, qui
cum maxime fallunt, id agunt, ut patriae, ut libertatis
et cuiuslibet iuris propugnatores esse videantur. De-
nique in conspectu vestrum est illa quae per artus
serpit intimos humanae societatis lethifera quaedam
pestis, quae eam perpetuo irrequietam commovet, ipsi-
que novas rerum conversiones et calamitosos exitus
portendit. In specie autem quis partem illam gentis
nostrae haud numero spernendam, quae ex indis coa-
lescit, non deploret, cum eorum mites sensus ac comi-
tatem persentiat, aliunde vero rerum omnium igno-
rantia, culturaeque neglectu ad omnia vitia, ad interitum
trahi non videat?

Sed alacres modo omnes stote: quandoquidem ex
huius Concilii celebratione meliora in populo, in clero,
in tota hac nostra Provincia auspiciandi locus est. Scitis
enim a primordiis Ecclesiae hunc fuisse morem indu-
ctum, ut Concilia celebrarentur ad mores in populo et

clero corrigendos, plurimumque horum Conciliorum auctoritatem omni unquam tempore valuisse. Nos pariter huc de communi consensu, ac Dei Omnipotentis auxilio suffulti, de communibus religionis negotiis una deliberaturi convenimus. Pia igitur Mater Virgo Guadalupensis, totius Gentis nostrae Advocata et Regina, sub cuius auspiciis hoc opus grande incepimus ac perfecimus, benigna de coelo adsit, suam opem nobis omnibus ferat, ac caelestia omnia munera nobis exoret.

Vos autem, Sacrorum Antistites, cooperatores ministerii nostri, Deus ac Dominus Iesus ubique comitetur; eius autem Spiritus vestras illuminet mentes, ac corda dirigat.

Post orationem Metropolitanae Exc̄mus et R̄mus D. Apostolicus Visitator hanc orationem habuit ad Patres:

Fratres carissimi.

Quod a Deo Optimo Maximo et ab Immaculata Virgine Guadalupensi, principali praesidio ac Patrona Vestra, instantissime sum precatus, statim ut ad hanc remotissimam pervenerim regionem; quod Summo Romano Pontifici ac bonis omnibus erat in votis, iam confectum est, atque ad felices exitus, Deo lumen sapientiae suae ac veritatis mentibus vestris praeferente, eiusque opitulante gratia, quam optime deductum.

Maxime in Domino laetor; et tibi, amantissime Praesul, qui opus hoc magnum libenter quidem es aggressus, et vobis amplissimi Patres, et vobis, solliciti et optimi cooperatores, vehementer gratulor ex animo. Quod enim a vobis omnibus laeto animo summoque studio in Sacris Comitibus actum est, in bonum vertit

Religionis, in Cleri utilitatem, in fidelium aedificationem, in patriae vestrae decus, ornamentum et gloriam.

Cum in hac temporum acerbitate, in qua nec ipsa tolleratur lex cordibus nostris insculpta, Religio insanis fluctibus iactetur, improborumque conviciis impellatur, iuvat saepe, imo oportet vi unita, quae fortior est, publice et solemniter ostendere, Ecclesiae incolumitatem non mortalium viribus niti, non potentiorum praesidio. Deus enim immotam ac firmissimam Petri Cathedram fortunare pergit, et rei christianae hic in terris quoque tempore laboranti volens ac propitius adest. Verba quippe Salvatoris Nostri, nullo hominum odio impedita, ad extremos terrarum fines perrumpunt, in aeternum duratura.

Ad hoc potissimum spectat Conventus vester, Fratres carissimi, ad hoc et aliorum Sacrorum Antistitum spectabit Conventus, ut ex collectiva, ut ita dicam, Pastorum actione et exemplo, Mexicanae gentis in Deum ac Religionem pietas coalescat, altisque radicibus defigatur, ne impiorum voce, vel scriptis, neque minis, vel irrisione possit imminui. Omnis enim Pastorum vita, « quos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, » sic se habere debet: quo maiores sint adversariorum christiano nomini conatus, et clariores Religionis vindices, tanquam fortes militiae duces, pro unitis viribus adstent.

Hinc sancti ac praestantissimi viri iam ab antiquioribus Ecclesiae saeculis Provinciales Synodos, veluti praecipuum ex pastoralibus Metropolitanis officiis, maximopere commendarunt, summaque laude extulerunt. « In Synodo Provinciali, prout Coloniensis Concilii Patres optime scripserunt, reintegratur unitas, et studeatur corpus in sua integritate conservando; sunt

« enim Concilia provincialia salus Ecclesiae, terror hostium eius, et ita catholicae fidei stabilimentum, ut, « iis neglectis, non aliter ecclesiasticus diffluat ordo, « quam si corpus humanum nervis solvatur. »

Nunc equidem si Clerus omnia, quae hac in Synodo constituta sunt et a Sancta Sede, ut mihi spes est, erunt confirmata, sarta tectaue habeat, quisque Sacerdos erit alter Christus, qui antea coepit facere, et postea docere; et ita christianum populum ad Christi et Ecclesiae mandata fideliter servanda mirifice allicit. Verba enim movent, exempla trahunt. Hinc ordo, hinc concordia et unitas, hinc pax et publica tranquillitas, et quot inde uberrimi ab omnibus percipiuntur fructus, unusquisque vestrum probe noscit. Omnes enim munere suo fungentes, aliena reverentur iura, auctoritati obediunt, et ita recte ipsa familia constituitur, quae primum est societatis elementum et totius Reipublicae seminarium; et Clerus et populus Religionem sanctissime servantes, eamque pro viribus tuentes, validum apponunt aggerem iniquitatis torrenti, qui in politicam simul et domesticam societatem irrumpit.

Huius autem ordinis, huius, quae fideles inter et Clerum debeat esse, concordiae et unitatis, quaeque et in patriae vestrae decus vertit, ornamentum et gloriam, vos primo, amplissimi Patres, in Conventu ipso maximum dedistis specimen, omnimodam Apostolicae Sedi, ac Supremo Sapientissimo Catholici Orbis Moderatori, Summo Patri ac Principi subiectionem iterum iterumque exprimendo, in omnibus nullis circumscriptam limitibus obedientiam promittendo, et opportune quidem aperte declarando, nihil prorsus vos unquam ab intimiori posse ligamine seiungere, quo nos omnes cum prima omnium Sede et Pontifice Maximo devin-

ciri gloriamur. In hac unitate firmiter manentes, per ipsam in anxietatibus consilium, in oppugnationibus fortitudinem, in omnibus contra hostes triumphis invenietis gloriam.

Me sinite tandem, quaeso, Fratres carissimi, me sinite, ingenti laetitia suavique animi iucunditate hodie perfusum, bonum patefacere omen: Faxit principalis Mexicanae gentis Patrona, faxit Deus, ut patria vestra, et vestra praesertim Ecclesia, legibus et regulis, aliisque, ex Sacris Canonibus permissis, sapienti ac maturo consilio constitutis, novis temporum necessitatibus aptioribus recreata, super ceteras Americae Ecclesias caput extollat, et nova quasi luce in omnium oculis nitescat.

Postea Ill^mus D. Episcopus Tabasquensis pulpitem ascendit, acclamationes Patrum intonavit, omnibus in cantu solemni respondentibus:

Ÿ. Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritu: laudemus et superexaltemus eum in saecula.

R). Coelestium munerum datori canamus; quia qui coepit hoc opus bonum Concilii, ipse perfecit.

Ÿ. Dulcissime Cor Iesu amore nostri flagrans, tuo amore corda nostra accendas, crucemque fac nos tuam libenter feramus.

R). Oh! In corde hoc Regis, Patris et Amici, hostes profligantur, pietas florescit, charitas viget.

Ÿ. Praeexcelsae Dei Genitricis in coelum gloriosam Assumptionem corde acclamemus.

R). Ipsa enim Regina potentissima, Mater nostra amantissima, spes nostra certissima.

Ÿ. Almae coelesti Virgini Mariae Guadalupensi, Patronae nostrae vigili, tutamen ac propugnaculum fidei nostrae.

R). Domina nostra, Virgo Guadalupensis: Per te nobis, Alma Parens, fides bonaque cuncta coelitus donata.

Ÿ. Per te, cuius Imago nobis divinitus relicta, Gens nostra vigeat felix, immotamque servet usque fidem.

R). Virgo potentissima, respice et visita vineam istam quam plantavit dextera tua, et perfice eam.

Ÿ. Virginum Custos, Deiparae Castissime Sponse, quem patres Gentis nostrae alterum Patronum nuncuparunt.

R). Dulcissime Patrone, peramantissimae Gentis nostrae Custos, exsurge in adiutorium nostrum ut de plena victoria gratuleris.

Ÿ. Philippe Sancte, Mexicanae ditionis Martyrum primitiae Deo et Agno Immaculato Christo.

R). Per te Mexicanae Gentes Christo Principi fideles perpetuo maneant.

Ÿ. Sanctissimo in Christo Patri et Domino Nostro Leoni Papae decimotertio, Christianae Reipublicae Moderatori, Christique Vicario.

R). Vivas usque felix: Dominus conservet te repleatque Spiritus Sancti donis.

Ÿ. Archiepiscopo et Metropolitae Nostro, qui in humilitate et mansuetudine praeest, quem Deus gratia replevit ut magna videret atque perficeret:

R). Dies pleni in senectute bona: impleas Domine omnes petitiones eius.

Ÿ. Sedis Apostolicae Visitationi, Leonis XIII Parentis Optimi digno apud nos Vices gerenti.

R). Deus faxit ut recte sapienterque in omnibus incedat, ut Supremo Pastori gaudium afferat.

Ÿ. Episcopis huius Provinciae, eorumque adiutoribus, qui gregem sibi commissum tuendo Apostolica vestigia sectantur.

R). Pastor aeternae, Princeps Pastorum; tui Vicarios perpetuo custodias.

Ÿ. Huius Concilii Officialibus, Consultoribus atque Sacerdotibus omnibus, Ecclesiae Dei Ministris atque in vinea Domini operariis.

R). Sacerdotes tuos, Domine, in partem laboris vocatos imple Spiritu Sapientiae et Intellectus et dirige pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona.

Ÿ. Reipublicae Mexicanae eiusque Supremo Moderatori pax, felicitas et prosperitas.

R). Salvam Domine fac Rempublicam, Praesidem et omnes ordines dirige per viam salutis aeternae.

Ÿ. Fideles omnes pastoralis Officii nostri curae commissi iuste et pie vivant in hoc saeculo.

R). Tribue eis Domine in fide constantiam et in tentatione virtutem.

Ÿ. Petri fidem teneamus Romanae Cathedrae consociemur.

R). Romanam Ecclesiam Magistram profiteamur. Haec est fides Patrum, haec est fides nostra. Hoc est verbum fidei quod praedicamus.

Ÿ. Ducat nos Deus incolumes et in pace perducatur ad propria.

R). Dirige pedes nostros in viam pacis, Domine Deus noster.

Ÿ. Amen, Amen.

R). Fiat, fiat.

Post acclamationes, PP. sibi invicem amplexum et osculum pacis dederunt; ceteri vero omnes Synodales accedentes ad Thronum manum Metropolitae deosculati sunt.

Post quam decantatum fuit *Te Deum* Secretarius ex pulpito omnes docuit benedictionem, quam iam iam Metropolita erat impertiturus, esse *Benedictionem Papalem*, cuius impertiendae

facultas Rñõ Metropolitanæ ab ipso Romano Pontifice facta fuerat. Metropolita igitur benedictionem impertivit, ac a Diacono dicto *Recedamus in pace* et omnibus respondentibus *In nomine Christi, Amen*, omnes processionaliter discesserunt.

Ita finis impositus Concilio Provinciali Mexicano Quinto.

Excerpta hæc sunt ex Actis Concilii Provincialis Mexicani Quinti, quæ ad maiorem Dei gloriam pro meo officio conscripta fuerunt a me primo eiusdem Concilii Notario, testibus vocatis et rogatis Dominis Doctoribus ANTONIO A I. PAREDES et IOANNE HERRERA, horum primo Concilii Promotore, altero vero eiusdem Concilii Subsecretario, qui mecum subscripserunt Mexici, die nona Novembris an. Dom. millesimo octingentesimo nonagesimo sexto.

L. S.

Primus Concilii Notarius,
FRANCISCUS DE P. OROZCO JIMENEZ.

ANTONIUS A I. PAREDES.

IOANNES HERRERA.

APPENDIX

I.

Professio orthodoxæ fidei iuxta formam a SS. PP. Pio IV
et Pio IX præscriptam.

Ego N. firma fide credo et profiteor omnia et singula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur; videlicet: Credo in unum Deum, Patrem Omnipotentem, factorem caeli et terræ, visibilibus omnium et invisibilibus. Et in unum Dominum Iesum Christum, Filium Dei unigenitum: et ex Patre natum, ante omnia sæcula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de caelis: et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine: et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos; cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit: qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum: et vitam venturi sæculi. Amen.